Jarná

Keby sme ležali v sade

a chutnali sa.

Slnko nás dochutí.

Šaty sú prekážkou.

Jazyk ťa obarí.

Dlaň vrie.

Pot sa vyparí.

Keby sme...

Dnes by nebolo

neskoro.

Máj

Hľadáme,

kto pre koho žije.

Veštíme si hriechy.

Plánujeme najbližšiu odpoveď.

Ako naposledy,

keď sme verili,

že koniec nepríde.

Navždy.

Pomedzi, čo sme nechceli.

„Prepáč“ strieda „zbohom.“

Opití sebou.

Tiché nohy

v posteli.

Prázdno

Ráno schované

za hmlou gaštanových vetiev.

Dážď zhadzuje

nezrelé gaštany.

Hračky ostali.

Košieľka

ešte vonia po tebe.

Ticho.

Prázdno.

Vyplašené holuby,

odleteli s tebou.

Stojíme pod,

zmoknutí a zbití,

zbierame popadané gaštany.

Odpísané z herbára

Lúkou nesiem mnoho mien.

Kým ťa nájdem,

stratím posledné.

Keď nebudem.

Založím herbár.

Vložím doň:

kto si, kto som,

čo som v tebe mal.

Strany bez mena,

len jedna – kufea.

Spomienky peľ.

Vzťahy –

korene,

život

včiel.

Pláň

Predstav si pláň,

veľkú ako svet.

Stojíš tam

sama.

Môžeš kamkoľvek,

aj za obzor.

Vyber si miesto.

Privolaj ma

ticho.

Prídem,

ak nestratím.

Pod strom,

kde mŕtvi idú

do neba.